

شمارش معکوس تا بهار ۱۴۰۱

نرم نرمک به ایستگاه پایانی سال ۱۴۰۰ نزدیک می‌شویم و تنها چند روزی بیشتر تا عید نوروز و بهار ۱۴۰۱ باقی نمانده و جنب و جوش این ایام در اقصی نقاط کشور به‌ویژه در شهر تبریز به چشم می‌خورد.

ایسنا/آذربایجان شرقی نرم نرمک به ایستگاه پایانی سال ۱۴۰۰ نزدیک می‌شویم و تنها چند روزی بیشتر تا عید نوروز و بهار ۱۴۰۱ باقی نمانده و جنب و جوش این ایام در اقصی نقاط کشور به‌ویژه در شهر تبریز به چشم می‌خورد.

شمارش معکوس برای پایان سالی که تلخی‌ها و شیرینی‌های خود را داشت، آغاز شده است و شهروندان در تدارک سفره‌ی هفت سینی هستند که برای ساعت ۱۹ و ۳ دقیقه و ۲۶ ثانیه روز دوشنبه ۲۹ اسفند ماه باید آماده شود؛ لحظه‌ی تحویل سال نو، لحظه‌ی آرزوهاست و ایرانیان در این لحظه با خواندن دعای «پامقلب القلوب» از خداوند متعال آرزوی سالی نیکو و خوش می‌کنند.

اسفند که از راه می‌رسد، حال و هوای جدیدی شهر را فرا می‌گیرد از خانه‌تکانی گرفته تا خرید عید و... همه‌ی مردم شهر در جنب و جوش این عید باستانی هستند؛ بیش از دو سال است که ویروس کرونا مهمان خانه‌هایمان شده است اما مردم ایران با وجود تمامی مسائل، این عید را فراموش نکرده و به استقبال آن می‌روند.

مردم سرزمین ما به تکاپو افتاده‌اند تا از آداب و رسوم پیش از نوروز در ایران جا نمانند و سنت‌ها را به جای بیاورند. همه کم و بیش آداب قبل از رسیدن سال نو را می‌دانند و از ماه‌ها قبل برنامه‌ریزی می‌کنند. باید همه چیز مهیای آمدن بهار و برپا شدن خوان نوروزی شود.

این روزها به هر طرف شهر که نگاه می‌کنیم، شور و شادی در چهره‌ی مردم موج می‌زند؛ فرش‌هایی که از بام‌خانه‌ها آویزان است و مردانی که در خانه‌تکانی به همسران خود کمک می‌کنند از پنجره‌ی ساختمان‌ها به چشم می‌خورند.

بازار تبریز که معروف‌ترین آن‌ها سنگ‌فرش‌تربیت‌تبریز می‌باشد، غلغله است و از شدت شلوغی باید قدم به قدم راه رفت؛ نمیدانم خرید عید چه حکمتی دارد هرچه هم باشد، برای مردم ما جذابیت خاصی داشته و دارد؛ همان‌گونه که نو شدن فصل و آغاز رویش و سرسبزی‌های جدید روحی تازه در طبیعت می‌دمد، خرید عید هم روحی تازه در جسم آدمی می‌دمد.

نزدیک شدن به نوروز آنقدر آشکار و واضح است که برای فهمیدنش، نیازی به لمس ورق‌های تقویم و شمردن روزهای سپری شده نداریم و کافیه نگاهی به اطرافمان بیاندازیم و نشانه‌های آن را ببینیم؛ در این راستا به بازار تبریز می‌رویم و جویای حال و هوای مردم در روزهای پایانی سال می‌شویم.

عید نوروز دیگر حال و هوای قبلی خود را ندارد

علی‌عباسی، یکی از شهروندان تبریزی است که مغازه‌ی لباس‌فروشی دارد، او به ایسنا می‌گوید: عید نوروز عید باستانی ما است اما سال‌های سال است که دیگر حال و هوای قبلی خود را ندارد.

او ادامه می‌دهد: امروزه مشکلات مردم آن‌قدر زیاد شده است که دیگر عید برایشان مهم نیست؛ در گذشته با آمدن عید، حسی تازه در ما شکوفا می‌شد اما اکنون مردم دیگر اهمیتی نمی‌دهند.

عباسی اضافه می‌کند: امیدوارم سال آینده سالی سرشار از سلامتی، شادی و خوشبختی باشد و بتوانیم دوباره به همان حال و هوای گذشته برگردیم و شادی را در جامعه احیا کنیم.

هنوز همان صفا و صمیمیت در میان خانواده‌های ایرانی وجود دارد

رضا امینی، شهروند دیگر تبریزی است که مغازه‌ی آجیل‌فروشی دارد، او نیز در رابطه با حال و هوای خود به ایسنا می‌گوید: با نزدیک شدن به روزهای پایانی اسفندماه، شاهد جنب و جوش خانواده‌های ایرانی در کوچه و بازار شهر برای آماده شدن و استقبال از بهار و عید نوروز باستانی می‌شویم.

او یادآور می شود: سال جدید برای مردم آذربایجان با رسومی خاص همراه بوده و انجام این آیین ها نیز بسیار حائز اهمیت است؛ اگر چه نسبت به سال های گذشته این رسوم کمرنگ تر شده و دید و بازدیدها کاهش یافته است اما هنوز همان صفا و صمیمیت در میان مردم وجود دارد.

او ادامه می دهد: مسائل مادی و گرانی ها به مردم فشار می آورند و سبب کاهش توان خرید خانواده ها و شرمنده شدن پدران در مقابل همسر و فرزندان شان می شود که امیدواریم سال آینده به حول و قوه ی الهی این مشکلات برطرف شوند.

عید نوروز، عجب حس و حالی داشت

عباس رضایی، مردی کهنسال است که در بازار تبریز مغازه عطاری دارد، او نیز می گوید: در گذشته ها با نزدیک شدن عید، مادران ما خانه تکانی را شروع می کردند؛ خانه تکانی ها هم اینگونه نبود که فردی را برای اینکار استخدام کنند بلکه خود دست به کار شده و با همراهی اهالی خانواده انجام می دادند که عجب حسی و حالی داشت!

او ادامه می دهد: آن زمان حیات خانه ها بزرگ بود و چندین خانواده در یک خانه زندگی می کردند و در کارهای خانه نیز کمک یکدیگر بودند؛ فرش ها را می شستند و ما بچه ها نیز از نردبان بالا می رفتیم و پنجره ها را تمیز می کردیم و آنچنان با شور و شوق این کارها را انجام می دادیم که جانی تازه می گرفتیم.

رضایی اضافه می کند: اکنون فضاهای مجازی و گوشی های همراه این دلخوشی ها را از مردم ما گرفته اند و دیگر جای هیچ خوشی برای آنها باقی نمانده است.

ویروس به نام کرونا عامل اصلی دور شدن مردم از یکدیگر

فاطمه زمانی، یکی از شهروندان تبریزی است، او نیز به ایسنا می گوید: شیوع ویروس کرونا و گرانی، مردم ما را با مشکلات فراوانی روبرو کرد که یکی از آنها افسردگی بود؛ دیگر هیچ حالی برای عید و نوروز و دورهم بودن نداریم.

او یادآور می شود: دو سال است که عید را در خانه سپری می کنیم و به دید و بازدید نمی رویم و مدت طولانی است که هیچ کسی را ندیده ایم و همین امر، باعث دوری مردم از یکدیگر شد.

زمانی تاکید می کند: امیدواریم سال آینده این ویروس از جهان برچیده شود و امید و شادی بار دیگر به دل های مردم بازگردد.

هوای غول زنده بهاری!

آرمان شاهی، جوان تبریزی که شور و شادی بسیاری در چشمان او موج می زند نیز اضافه می کند: درست است که عید مانند گذشته نیست اما همین هوای تازه ی بهاری حس عجیبی در آدم ایجاد می کند، حسی که در هیچ یک از ماه های دیگر وجود ندارد.

او می گوید: دیدن شور و شادی کودکان، شکفتن شکوفه ها و سبز شدن درختان خود به خود حس تازگی به انسان القا می کند.

شاهی ادامه می دهد: از همشهریان خود می خواهم، غم و غصه را کنار گذاشته و برای لحظاتی مشکلات خود را فراموش کنند حتی برای قدم زدن هم که باشد، از خانه بیرون آیند.

باید آداب و رسوم عید نوروز را زنده نگه داریم

بهمن صادق نژاد، یکی از مغازه داران تبریزی است که لوازم سفره هفت سین را می فروشد، او نیز به ایسنا می گوید: عید نوروز من را یاد سمنوهای مادر بزرگم می اندازد؛ آن موقع همه ی فامیل در خانه ی مادر بزرگ جمع می شدند و سمنو می پختند، ما بچه ها هم تا می توانستیم شلوغی می کردیم .

او یادآور می شود: اکنون بزرگ شده ایم و خودمان فرزند داریم و تمام سعی خود را می کنیم تا این آیین و آداب و رسوم عید را زنده نگه داریم و به فرزندان خود نیز منتقل کنیم.